

DOI: <https://doi.org/10.37634/efp.2026.6.1e>
УДК 334.723:351.863:332.1

Олександр Миколайович **ГРИЦЕНКО**
аспірант, Сумський державний університет
ORCID: <https://orcid.org/0009-0008-0294-3084>
e-mail: companyft@gmail.com

ПУБЛІЧНО-ПРИВАТНЕ ПАРТНЕРСТВО ЯК ІНСТРУМЕНТ ДЕРЖАВНОЇ ТА РЕГІОНАЛЬНОЇ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ

У статті досліджено публічно-приватне партнерство (ППП) як інструмент забезпечення державної та регіональної економічної безпеки в умовах війни та післявоєнного відновлення України. Обґрунтовано, що PPP не є універсальною заміною бюджетного фінансування, однак за належної підготовки проєктів може сприяти модернізації критичної інфраструктури, зменшенню бюджетного навантаження, підвищенню якості суспільних послуг, енергетичній та екологічній стійкості регіонів. Запропоновано систему індикаторів оцінювання безпекового ефекту PPP, а також визначено ключові ризики та умови його ефективного застосування в Україні.

Ключові слова: публічно-приватне партнерство, економічна безпека, регіональна безпека, післявоєнне відновлення, ризики, індикатори оцінювання

Стаття надійшла 24.04.2026

Статтю прийнято 15.05.2026

Статтю опубліковано 29.05.2026

* Статтю підготовлено за результатами дослідження, що фінансується за рахунок бюджетних коштів МОН України «Цифровізація системи публічно-приватного партнерства як драйвер економічної безпеки держави у воєнний і повоєнний періоди» (реєстраційний номер 0126U000543).

ВСТУП

У сучасних умовах економічна безпека держави та її регіонів уже не може розглядатися лише через призму макроекономічної стабільності, обсягів виробництва чи бюджетних показників. Вона дедалі більше пов'язується зі здатністю економіки витримувати зовнішні й внутрішні виклики, забезпечувати безперервність критичних послуг, підтримувати функціонування інфраструктури, логістики, енергетичного та ресурсного забезпечення, а також гарантувати належну якість базових суспільних послуг. Для України ця проблема має особливе значення в умовах війни та подальшого післявоєнного відновлення, коли масштаби руйнування інфраструктури, обмеженість бюджетних ресурсів і потреба у швидкій модернізації регіональних систем життєзабезпечення вимагають пошуку ефективних механізмів поєднання публічних і приватних ресурсів.

Одним з таких механізмів є публічно-приватне партнерство (ППП), яке може використовуватися для реалізації інфраструктурних, енергетичних, екологічних, транспортних, медичних і цифрових проєктів. Водночас PPP не слід сприймати як універсальний спосіб заміни бюджетного фінансування або як автоматичну гарантію успішного відновлення. Його результативність залежить від якості підготовки проєкту, прозорості відбору приватного партнера, реалістичності прогнозів попиту, збалансованого розподілу ризиків, наявності чітких показників результату та спроможності публічної сторони контролювати виконання довгострокових контрактних зобов'язань. Саме тому дослідження PPP у контексті економічної безпеки є важливим не лише з наукового, а й із практичного погляду: воно дає змогу визначити, за яких умов партнерство держави й бізнесу справді посилює стійкість регіонів, а за яких – створює додаткові фіскальні, інституційні або інфраструктурні ризики.

Проблематика PPP активно розглядається у вітчизняних і зарубіжних наукових працях, а також у документах міжнародних організацій. У дослідженнях G. Hodge та C. Greve акцентовано на неоднозначності

результатів PPP і складності оцінювання їх ефективності, оскільки успішність таких проєктів не може вимірюватися лише вартістю чи строками реалізації [1]. J. Roehrich, M. Lewis і G. George у систематичному огляді показують, що PPP здатні забезпечувати інноваційні та організаційні переваги, проте потребують ретельного контрактного дизайну, управління взаємовідносинами між партнерами та узгодження суспільної цінності з комерційними інтересами приватного сектору [2]. Роботу X. Quan та M. C.W. Solheim [3] присвячено критичному огляду досліджень PPP у розвитку smart cities, в межах якого авторами виокремлено ключові чинники ефективності таких партнерств – локальний контекст, складність взаємодії стейкхолдерів, напруження між учасниками та формування довіри. Авторами [4] розкрито сучасне розуміння PPP як моделі управління, що через інновації, управління знаннями, адаптивні підходи та залучення приватних ресурсів сприяє покращенню публічних послуг, сталому розвитку й економічному зростанню. Особливу увагу в останніх дослідженнях [5, 6] приділено ризикам PPP. Практика країн ЄС засвідчує, що навіть у розвинених інституційних умовах такі проєкти можуть супроводжуватися затримками, зростанням вартості, недооцінкою попиту та недостатнім використанням створених об'єктів. Це свідчить про те, що формальне залучення приватного партнера саме собою не гарантує ефективності [7]. Для України ці ризики посилюються воєнними загрозами, руйнуванням інфраструктури, невизначеністю інвестиційного середовища та різним рівнем управлінської спроможності територіальних громад і регіональних органів влади [8].

Попри наявність значної кількості праць, присвячених фінансовим, правовим та управлінським аспектам PPP, недостатньо розкритим залишається питання його впливу саме на державну та регіональну економічну безпеку. У більшості досліджень PPP аналізується як інструмент інфраструктурного розвитку, залучення інвестицій або підвищення ефективності надання послуг. Натомість менш дослідженими залишаються умови, за яких

ППП зміцнює стійкість регіональної економіки, підвищує надійність критичної інфраструктури, зменшує бюджетне навантаження, покращує енергетичну та екологічну безпеку, а також сприяє післявоєнному відновленню. Недостатньо систематизованими є також індикатори, за допомогою яких можна оцінювати безпековий ефект ППП на державному та регіональному рівні.

З огляду на це означену статтю присвячено дослідженню ППП як інструменту забезпечення державної та регіональної економічної безпеки. Її фокус полягає не в доведенні універсальної ефективності ППП, а у визначенні тих умов, за яких цей механізм може бути корисним для воєнної та повоєнної економіки України. Такий підхід передбачає поєднання нормативно-теоретичного аналізу, вивчення міжнародних і українських кейсів, а також виокремлення критеріїв, які дають змогу оцінити ППП не лише як фінансовий чи інфраструктурний інструмент, а як чинник економічної стійкості, інституційної надійності та регіональної безпеки.

МАТЕРІАЛИ ТА МЕТОДИ

Матеріалами дослідження стали нормативно-правові акти України та ЄС у сфері ППП, офіційні аналітичні матеріали органів державної влади й міжнародних організацій, наукові публікації з питань ППП, економічної безпеки та інфраструктурного розвитку, а також відкриті дані щодо реалізації окремих проєктів ППП в Україні та країнах ЄС. Емпіричну основу дослідження сформували кейси реалізації ППП у різних сферах.

У роботі застосовано методи аналізу, узагальнення та систематизації наукових джерел, що дало змогу визначити основні підходи до оцінювання ППП і виявити недостатньо досліджені аспекти його впливу на економічну безпеку. Порівняльний аналіз кейсів застосовано для зіставлення різних моделей ППП у транспортній, комунальній, екологічній, медичній та цифровій інфраструктурі. Оскільки ці проєкти відрізняються за масштабом, сферою реалізації та результатами, їх оцінювання здійснювалося не за одним універсальним показником, а за системою індикаторів, релевантних для кожного напрямку.

МЕТА роботи – обґрунтування ролі публічно-приватного партнерства як інструменту забезпечення державної та регіональної економічної безпеки, а також визначення умов, за яких його застосування може сприяти підвищенню стійкості економіки, модернізації критичної інфраструктури, зменшенню бюджетного навантаження та посиленню спроможності регіонів протидіяти внутрішнім і зовнішнім шокам.

Для досягнення поставленої мети передбачено проаналізувати наукові та нормативно-правові підходи до розуміння ППП, визначити його зв'язок із ключовими складниками економічної безпеки, дослідити український та європейський досвід реалізації ППП-проєктів, а також виокремити основні ризики й передумови ефективного застосування цього механізму у воєнній та повоєнній економіці України. Такий підхід дає змогу розглядати ППП не лише як спосіб залучення приватного капіталу, а як інституційний механізм зміцнення фіскальної, інфраструктурної, енергетичної, екологічної та регіональної безпеки.

РЕЗУЛЬТАТИ

Аналіз ППП у контексті державної та регіональної економічної безпеки дає змогу визначити, що його вплив не обмежується залученням приватного капіталу до інфраструктурних проєктів. У ширшому розумінні ППП може впливати на фіскальну стійкість, якість і безперервність базових послуг, енергетичну та екологічну безпеку, інфраструктурну надійність, регіональну конкурентоспроможність і здатність територій адаптуватися до кризових умов.

Водночас ефективність ППП залежить не від самого факту участі приватного партнера, а від того, наскільки якісно визначено цілі проєкту, розподілено ризики, закріплено показники результативності та забезпечено публічний контроль за виконанням контракту. Тому в межах дослідження ППП розглядається не як універсальна магіна бюджетного фінансування, а як інституційний механізм, який може посилювати економічну безпеку лише за певних умов.

Для оцінювання впливу ППП на регіональну економічну безпеку доцільно застосовувати не один узагальнений показник, а систему індикаторів. Це пов'язано з тим, що різні проєкти ППП мають неоднакову природу: одні спрямовано на економію бюджетних коштів, інші – на модернізацію інфраструктури, покращення екологічної ситуації, підвищення доступності послуг або розвиток логістики. Узагальнену систему таких індикаторів подано в табл. 1.

Наведена система показників дає змогу оцінювати ППП з позиції його реального внеску в економічну стійкість регіону. Наприклад, для енергоефективних проєктів ключовими будуть економія електроенергії та бюджетний ефект, для транспортних – приріст пропускної спроможності й логістична зв'язність, для медичних – якість і доступність послуг, для цифрових – фактичне охоплення користувачів. Такий підхід є важливим, оскільки дає змогу уникнути формального оцінювання ППП лише за обсягом інвестицій або строком дії контракту.

Наступним етапом дослідження стало порівняння окремих кейсів ППП в Україні та країнах ЄС. Для аналізу відібрано проєкти з різних секторів: портова інфраструктура, міська енергоефективність, поводження з відходами, аеропортова інфраструктура, медичні послуги та цифровий зв'язок. Такий вибір дає змогу простежити, в яких сферах ППП дає найбільш стійкий безпековий ефект, а де супроводжується підвищеними ризиками.

Дані табл. 2 свідчать, що найбільш передбачуваний позитивний ефект ППП спостерігається у сферах, де результат є чітко вимірюваним, а суспільна користь має локальний характер. Прикладом є модернізація вуличного освітлення у Вільнюсі, де економія електроенергії перевищила 50 %. Такий результат безпосередньо пов'язано з бюджетною економією, підвищенням енергоефективності міського господарства та покращенням якості міського середовища.

Схожий висновок можна зробити стосовно екологічного ППП в Епірі. Проєкт має чітко визначену виробничу потужність, екологічний ефект і соціально-економічні наслідки у вигляді створення робочих місць. Це свідчить, що ППП у сфері поводження з відходами може одночасно впливати на екологічну безпеку, ресурсну ефективність і соціально-трудова стабільність регіону.

Таблиця 1 – Індикатори оцінювання впливу ППП на регіональну економічну безпеку (авторська розробка)

Вимір безпеки	Індикатори	Операціоналізація для кейсів
Фіскальна стійкість	Концесійні платежі, економія бюджетних витрат, приховані зобов'язання	Щорічні платежі / бюджетний ефект, перевищення витрат, навантаження від перегляду умов контракту
Інфраструктурна стійкість	Приріст потужності, охоплення мережами, надійність активу	Збільшення пропускної спроможності, кількість домогосподарств або користувачів, безперервність послуг
Соціальна безпека	Доступ до базових послуг і їх якість	Якість медичних, транспортних, комунальних або цифрових послуг, задоволеність користувачів
Енергетична та екологічна безпека	Економія енергії, скорочення викидів, переробка відходів	Обсяг зекономленої енергії, скорочення CO ₂ , обсяг перероблених або утилізованих відходів
Інституційна безпека	Якість підготовки, прозорість відбору, керованість ризиків	Наявність електронного відбору, KPI, санкцій, положень про форс-мажор і механізмів реагування на ризики
Регіональна конкурентоспроможність	Логістична зв'язність, інвестиційний мультиплікатор, зайнятість	Пасажиропотік або вантажопотік, приватні інвестиції, створені робочі місця

Таблиця 2 – Порівняльна характеристика кейсів ППП у контексті економічної безпеки

Кейс	Сектор і форма ППП	Ключові кількісні результати	Імплікація для економічної безпеки
«Ольвія», Україна [9]	Портова концесія	Заплановано 3,4 млрд грн інвестицій; не менше 80 млн грн для міської інфраструктури; очікувані щорічні бюджетні надходження – щонайменше 80 млн грн; реалізацію зупинено війною	Високий потенціал для логістичної та фіскальної безпеки, але критична залежність від воєнно-політичного ризику
Вуличне освітлення, Вільнюс [10]	Муніципальне ППП / енерго-ефективність	Модернізація 40 тис. ламп; очікувана економія електроенергії – 51 %, близько 11 ГВт·год і 1 млн євро на рік; фактичне скорочення споживання – понад 50 %	Сильний позитивний ефект для енергетичної, бюджетної та міської безпеки
Відходи, Епір [11]	Екологічне ППП	Потужність 105 тис. т/рік; інвестиції понад 125 млн євро; 200 будівельних і 90 операційних робочих місць; підтверджено грант ЄС 65 млн євро	Посилення екологічної, енергетичної та соціально-трудової безпеки регіону
Аеропорт, Загреб [12]	Аеропортова концесія	Потужність терміналу зросла з 1,5 млн до 5 млн пасажирів на рік; 236 млн євро інвестицій в першій черзі; фактичний пасажиропотік у 2024 р. – 4 316 619 пасажирів	Позитивний ефект для транспортної зв'язності та регіональної конкурентоспроможності
Лікарня, Брага [13]	ППП у сфері охорони здоров'я	Висока ефективність за DEA-оцінюванням; максимальний рівень якості за окремими процедурами безпеки, комфорту та фокусу на пацієнті; водночас окремі adverse-event indicators були слабкими	Позитивний, але змішаний вплив: вища ефективність можлива лише за детального KPI-моніторингу
National Broadband Scheme, Ірландія [14]	ППП у сфері цифровізації	фактичне підключення – 42 004 користувачі проти прогнозованих 135 948, тобто на 69 % менше від прогнозу	Негативний досвід: за високої технологічної мінливості та слабого прогнозування попиту ППП може не забезпечити очікуваного безпекового ефекту

У сфері транспортної інфраструктури результати є більш неоднозначними. З одного боку, концесія аеропорту в Загребі демонструє позитивний приклад нарощування пропускної спроможності та посилення транспортної зв'язності. Зростання потужності терміналу з 1,5 млн до 5 млн пасажирів на рік створює умови для підвищення регіональної конкурентоспроможності та інтеграції території в міжнародні транспортні потоки. З іншого боку, український кейс порту «Ольвія» показує, що навіть економічно обгрунтований і потенційно вигідний проект може бути фактично заблоковано через воєнно-політичні ризики. Це особливо важливо для України, де транспортно-логістичні ППП мають розроблятися з урахуванням механізмів страхування воєнних ризиків, міжнародних гарантій, форс-мажорних положень і можливості перегляду умов контракту в разі критичних змін безпекової ситуації.

Окремої уваги потребують соціальні та цифрові ППП. ППП у Бразилі демонструє, що участь приватного партнера може сприяти підвищенню ефективності управління медичною інфраструктурою, однак лише за умови детального моніторингу якості послуг. Наяв-

ність високих показників ефективності не усуває потреби в контролі adverse-event indicators, тобто індикаторів, які відображають можливі негативні наслідки для пацієнтів або якості медичного обслуговування.

Цифровий кейс National Broadband Scheme в Ірландії, навпаки, демонструє ризики ППП у технологічно мінливих сферах. Фактична кількість підключених користувачів виявилася на 69 % нижчою за прогнозовану. Це свідчить, що довгострокові цифрові ППП є особливо чутливими до помилок прогнозування попиту, швидких технологічних змін і недостатньої гнучкості контрактів. Отже, у цифровій сфері ППП має містити механізми адаптації до змін технологій і реального попиту.

Узагальнення кейсів дає змогу виокремити три основні закономірності. Перша полягає в тому, що ППП має найвищу результативність у секторах з чітко визначеним output: енергоефективність, поводження з відходами, окремі медичні та комунальні послуги. У таких сферах легше встановити KPI, проконтролювати результати і пов'язати його з конкретним виміром економічної безпеки.

Друга закономірність стосується транспортних і ло-

гістичних ППП. Вони мають високий потенціал впливу на регіональну конкурентоспроможність, однак водночас є більш вразливими до макроекономічних, політичних і безпекових шоків. Для України це означає, що такі проекти не можуть реалізовуватися за стандартною моделлю мирного часу. Вони потребують спеціального безпекового дизайну контрактів.

Третя закономірність полягає в тому, що ППП у цифровій та технологічній інфраструктурі вимагає особливо обережного прогнозування. Якщо контракт укладається на основі завищеного очікуваного попиту або не враховує технологічних змін, він може не забезпечити очікуваного суспільного ефекту, навіть за формального виконання умов.

На основі проведеного аналізу можна сформулювати узагальнене правило: ППП посилює державну та регіональну економічну безпеку тоді, коли ризики можна контрактно розподілити, результат – кількісно виміряти, а можливі шоки – передбачити або застрахувати. Натомість ППП може створювати додаткові загрози, якщо проект реалізується в умовах високої суверенної, воєнної, технологічної або попитузалежної невизначеності без належних запобіжників.

Для України це має безпосереднє практичне значення. У воєнний та повоєнний періоди ППП доцільно застосовувати не як масовий інструмент заміщення бюджетних видатків, а як селективний механізм для проектів, які мають чіткий безпековий ефект. Насамперед йдеться про міську енергоефективність, водопостачання, поводження з відходами, медичну інфраструктуру, мультимодальну логістику та окремі цифрові рішення. Саме в цих сферах ППП може мати найбільш відчутний вплив на стійкість регіонів і якість життя населення.

Водночас обов'язковими умовами ефективного застосування ППП є якісна передпроектна підготовка, прозорий електронний відбір приватного партнера, реалістичне оцінювання попиту, повне врахування фіскальних ризиків, наявність *force majeure clauses*, *step-in rights*, механізмів страхування воєнних ризиків і мож-

ливості адаптації контракту до зміни зовнішніх умов. Без цих елементів ППП може не лише не посилити економічну безпеку, а й створити додаткові бюджетні та інституційні вразливості.

ВИСНОВКИ

Проведене дослідження дає підстави стверджувати, що ППП може бути важливим інструментом забезпечення державної та регіональної економічної безпеки, однак його ефективність не є автоматичною. ППП доцільно розглядати не як універсальну заміну бюджетного фінансування, а як механізм посидання ресурсів, компетенцій і відповідальності публічного та приватного секторів для реалізації проектів, що мають чіткий суспільний і безпековий результат.

У результаті дослідження встановлено, що найбільш відчутний позитивний вплив ППП проявляється у сферах, де результат проекту можна чітко виміряти за допомогою конкретних показників. До таких сфер належать міська енергоефективність, поводження з відходами, водопостачання, медична інфраструктура та окремі напрями транспортної логістики. У цих випадках ППП може сприяти економії бюджетних коштів, підвищенню якості послуг, зменшенню екологічного навантаження, модернізації інфраструктури та посиленню стійкості регіонів.

Перспективи подальших досліджень полягають у поглибленні емпіричної перевірки запропонованого підходу. Доцільним є проведення експертного Delphi-опитування стосовно вагомості окремих індикаторів економічної безпеки, формування бази даних ППП-проектів у регіонах України, порівняння ефективності ППП із традиційними моделями державних закупівель, а також оцінювання вартості капіталу з урахуванням воєнних ризиків. Окремого значення набуває дослідження можливостей застосування змішаного фінансування та міжнародних гарантій для реалізації ППП у сферах енергетики, портової інфраструктури, водопостачання, медицини та критичної логістики.

References

1. Hodge G.A., Greve C. On Public-Private Partnership Performance. *Public Works Management & Policy*. 2016. Vol. 22, no. 1. pp. 55–78. DOI: 10.1177/1087724x16657830
2. Roehrich J.K., Lewis M.A., George G. Are public-private partnerships a healthy option? A systematic literature review. *Social Science & Medicine*. 2014. Vol. 113. pp. 110–119. DOI: 10.1016/j.socscimed.2014.03.037
3. Quan X., Solheim M. C. W. Public-private partnerships in smart cities: A critical survey and research agenda. *City, Culture and Society*. 2023. Vol. 32. DOI: 10.1016/j.ccs.2022.100491
4. Joseph E., Shyamala M., Nadig R. Understanding Public-Private Partnerships in the Modern Era. *Public Private Partnership Dynamics for Economic Development*. 2025. DOI: 10.4018/979-8-3693-9153-2.ch001
5. Critical risk management strategies for the operation of public-private partnerships: a vulnerability perspective of infrastructure projects / W. Jiang et al. *Engineering, Construction and Architectural Management*. 2024. DOI: 10.1108/ecam-12-2023-1292
6. Mazher K.M. Review of studies on risk allocation and sharing in public-private partnership projects for infrastructure delivery. *Frontiers in Built Environment*. 2025. Vol. 11. DOI: 10.3389/fbuil.2025.1505891
7. A scoping review of ethical aspects of public-private partnerships in digital health / M. A. R. Bak et al. *npj Digital Medicine*. 2025. Vol. 8, no. 1. DOI: 10.1038/s41746-025-01515-3
8. Chaltseva O.M., Loboda D.O. Public private-partnership as a prospective post-war recovery mechanism of Ukraine. *Public networks and communications*. 2024. №2. pp. 11–18. DOI: 10.31558/3083-5895.2024.2.2 (in Ukrainian).
9. Concession Agreement for the Specialized Sea Port “Olvia” Signed. Ministry of Economy, Environment and Agriculture of Ukraine. 20 August 2020. URL: <https://me.gov.ua/News/Detail/631d0d38-5f3c-493a-ab3b-36ef3c5eed14?lang=uk-UA&title=PidpisanoDogovirKontsesiiSpetsializovanogoMorskogoPortuOlvia&showMenuTree=true> (in Ukrainian).
10. European Investment Bank. *European Investment Bank Annual Report 2018 on the European Investment Advisory Hub*. Luxembourg, 2019. 40 p. URL: https://www.eib.org/files/publications/thematic/eiah_annual_report_2018_en.pdf
11. Public Private Partnerships Unit. *Solid Waste Management Facilities for the Region of Epirus*. Ministry of Economy & Finance. URL: <https://pppunit.minfin.gov.gr/en/sdit/erga/solid-waste-management-facilities-for-the-region-of-epirus>
12. European Investment Bank. *Croatia: EIB supports Zagreb Airport expansion PPP project with EUR 80 million*. 6 December 2013. URL: <https://www.eib.org/en/press/all/2013-215-eib-supports-zagreb-airport-expansion-ppp-project-with-eur-80-million>

13. Entidade Reguladora da Saúde. *Estudo de Avaliação das Parcerias Público-Privadas na Saúde*. Porto, 2016. 79 p. URL: https://www.ers.pt/uploads/writer_file/document/1841/ERS_-_Estudo_PPP.pdf

14. European Court of Auditors. *Public Private Partnerships in the EU: Widespread Shortcomings and Limited Benefits*. Special Report No. 09. Luxembourg, 2018. 79 p. URL: https://www.eca.europa.eu/lists/ecadocuments/sr18_09/sr_ppp_en.pdf

Oleksandr HRYTSENKO

postgraduate student, Sumy State University

ORCID: <https://orcid.org/0009-0008-0294-3084>

e-mail: companyft@gmail.com

PUBLIC-PRIVATE PARTNERSHIP AS A TOOL FOR STATE AND REGIONAL ECONOMIC SECURITY

Introduction. *In the context of war and post-war recovery, the economic security of the state and its regions increasingly depends on the ability to maintain critical infrastructure, ensure continuity of public services and mobilize additional resources for recovery. Public-private partnership (PPP) is considered not as a universal substitute for budget financing, but as a mechanism that can strengthen resilience when properly designed and implemented.*

The purpose of the paper is to substantiate the role of public-private partnership as an instrument of state and regional economic security and to determine the conditions under which PPP projects can contribute to infrastructure modernization, fiscal sustainability, service quality improvement and regional resilience to internal and external shocks.

Results. *The study systematizes scientific and regulatory approaches to understanding PPP and clarifies its relationship with fiscal, infrastructural, social, energy, environmental, institutional and regional dimensions of economic security. The comparative analysis of Ukrainian and European cases demonstrates that the most predictable positive effect is achieved in sectors with clearly measurable outputs, such as urban energy efficiency, waste management, water supply, healthcare infrastructure and selected logistics projects. At the same time, transport, logistics and digital PPPs are more vulnerable to military, political, macroeconomic and technological risks. The suspended Olvia port concession and the underperformance of the Irish broadband project confirm the importance of realistic demand forecasts, risk allocation and contract flexibility.*

Conclusion. *PPP can strengthen state and regional economic security only when project objectives are clearly defined, risks are fairly allocated, performance indicators are fixed, public control is ensured and contracts contain adaptation mechanisms. For Ukraine, PPP should be applied selectively in projects with a clear security effect, supported by force majeure clauses, step-in rights, war-risk insurance, international guarantees and transparent monitoring mechanisms.*

Keywords: *public-private partnership, economic security, regional security, post-war recovery, risks, assessment indicators*